

- Archives/ A. Assmann. – Cambridge: Cambridge UP, 2012. – s. 403.
3. Nora, P. Present, nation, memory / P. Nora. – Kyiv: TOV «Vydavnytstvo «Klio», 2014. – s. 272.
 4. Nora, P. Faire de l'histoire/ P. Nora. – Gallimard, 1973, con Jacques Le Goff, trad. di Isolina Mariani, Fare la storia, Einaudi, Torino 1981. – s. 248.
 5. Maurice Halbwachs, La Mémoire collective/ M. Halbwachs. - Paris : Les Presses universitaires de France, 1967. – s. 204.
 6. Громадська організація «Центр студій політики пам'яті та публічної історії «Мнемоніка» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mnemonika.org.ua/kameni-spotykannya>
 7. Google art [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://artsandculture.google.com/entity/m0bbtlk3?hl=uk>

Севда Шафар

ПІЗНАВАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС ЯК НЕОБХІДНА УМОВА СТАНОВЛЕННЯ ПОВНОЦІННОЇ ОСОБИСТОСТІ У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ

В рамках нових вимог, що пред'являються до освіти у зв'язку з розширенням та поглибленням процесів демократії в сучасному суспільстві, вирішенням проблем економічної та політичної реформ, передбачається, що її зміст має давати можливість вибору кожному учню індивідуальної траєкторії свого розвитку, області для самореалізації, що забезпечується розвитком пізнавального інтересу. З цього логічно випливає необхідність переоцінки прямого та опосередкованого педагогічного впливу у процесі навчання для централізації позиції дитини в процесі освітньої взаємодії з навколишнім світом. Це дозволить інтенсифікувати внутрішні рушійні сили розвитку пізнавального інтересу учнів.

Проблема розвитку пізнавального інтересу у процесі навчання має багатовікову історію. Ще кілька століть тому було зазначено, що жодне навчання не буде по-справжньому повноцінним, якщо дитина не виявляє інтересу до навчальної діяльності. Це твердження є актуальним і сьогодні. Інтерес – фундамент, у якому має будуватися освітній процес, необхідна умова становлення повноцінної особистості.

Аналіз стану проблеми пізнавального інтересу на практиці сучасних шкіл показав його недостатній рівень у задоволенні вимог освіти. У молодших школярів спостерігається переважання низького рівня розвитку пізнавального інтересу, який на момент закінчення початкової школи більшість дітей так і залишається на рівні цікавості.

На нашу думку, велика роль розвитку пізнавального інтересу належить початковому етапу навчання. Це підтверджується психолого-педагогічними дослідженнями. Навчальна діяльність починає формуватися у дітей віком від 6 до 10 років. На її основі у молодших школярів виникає

теоретична свідомість та мислення, розвиваються відповідні їм здібності (рефлексія, аналіз, уявне планування); у цьому віці у дітей відбувається також становлення потреб та мотивів вчення [1].

Вихідними моментами розвитку пізнавального інтересу молодших школярів є:

- позитивне ставлення дитини до вчення як соціально значущої діяльності;
- прагнення до вирішення інтелектуальних завдань, що збагачують дитину новими знаннями, вміннями та навичками.

Учні у цьому віці цікавляться усіма видами навчальної роботи, але вважають за краще ті, які є складнішими за змістом. Інтереси у шкільному віці характеризуються, переважно, тим, яку мають активність. Специфіка цієї активності – прагнення учнів до нового, що становить найважливіший компонент їх інтересів, у якій найяскравіше дається взнаки його пізнавальна сторона, що становить характерну рису навчальних інтересів. Прагнення до нового – це прагнення до складнішого, складного змісту, що підвищує розумове напруження учнів, активну роботу їх думки.

Прихід до школи дозволяє дитині вийти за межі дитячого образу життя, зайняти нову життєву позицію і перейти до виконання суспільно значущої навчальної діяльності, яка дає багатий матеріал для задоволення пізнавальних інтересів дитини: вони виступають тепер як психологічні передумови виникнення у неї справжньої потреби у засвоєнні теоретичних знань [1].

На початку навчання знання учнів обмежено, йде засвоєння окремих фактів, сторін навчальних предметів. Тому інтереси школярів лише поступово починають групуватися навколо певних навчальних предметів, але процес диференціювання починається в деяких учнів з першого класу. Вирішальною умовою виникнення інтересу до окремих навчальних предметів є виділення у свідомості дітей специфічного змісту цієї наукової галузі. Це характеризується переключенням інтересу з конкретних фактів та подій на закономірності. Переважна більшість молодших школярів цікавляться ще переважно фактами, але дехто починає цікавитись і зв'язками між фактами, тобто у них виникає нова спрямованість навчальних інтересів у бік розкриття закономірностей навколишньої дитини дійсності [2].

Для молодшого школяра, по суті, будь-яка діяльність може бути джерелом та стимулом пізнавального інтересу. Цей вік характеризується слабкою керованістю пізнавального інтересу з боку самого учня, тому що їхня вольова сфера розвинена гірше, ніж емоційна чи інтелектуальна [4]. Проте вольові процеси у цей період теж переживають інтенсивний розвиток. Це створює реальні умови для перетворення допитливості молодшого школяра на стійкий пізнавальний інтерес.

Підсумовуючи, доцільно виділити специфіку розвитку інтересу у молодшому шкільному віці:

1. Інтерес молодших школярів виникає не з цікавості, а із

соціально-значущої діяльності.

2. Інтерес пов'язаний з появою в учнів інтелектуальної активності, із прагненням до нового, як джерела зростання та збагачення знань.
3. Пізнавальний інтерес є суто емпіричним протягом майже молодшого шкільного вікового періоду. Інтереси учнів спрямовані переважно на окремі конкретні факти та явища.
4. Примушування до активності відбувається в основному від матеріалу, який заданий вчителем. Прояв особистої ініціативи школяра у розвитку знань спостерігається лише до кінця початкового навчання [3].

Розглянуті вікові особливості пізнавального інтересу молодших школярів дозволяють вважати його якістю, що переживає під час початкового навчання і при сприятливих умовах має інтенсивний розвиток. Науковцями доведено, що ця якість не є характеристикою старшого та підліткового вікових періодів. Психолого-педагогічні дослідження показали, що випадки вияву пізнавального інтересу можна спостерігати вже у дошкільнят. Таким чином, період початкового навчання, у свою чергу, є важливою ланкою на шляху розвитку пізнавального інтересу.

Список використаних джерел

1. Павелків Р. В. Дитяча психологія : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Р. В. Павелків, О. П. Цигипало. Київ : Академвидав, 2008. 432 с.
2. Савченко О. Я. Розвиток пізнавальної самостійності молодших школярів. Київ, 1999. 220 с.
3. Савченко О. Я. Дидактика початкової освіти : підручник. Київ : Грамота, 2013. 504 с.
4. Сапунова Л. А. Розвиток пізнавальної активності учнів початкових класів у навчальному процесі. *Таврійський вісник освіти*. № 1(41). 2013. С. 205–210.

Вікторія Шевчук

ЗАГАЛЬНОПРИЙНЯТІ ПРИНЦИПИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Відомо, що вивчення іноземної мови, як і вивчення інших дисциплін, спирається на загальнодидактичні принципи, що набувають певної специфіки.

Основна мета вивчення будь-якої іноземної мови – оволодіння діяльністю іншомовного мовленнєвого простору. Викладання певної іноземної мови здійснюється на основі дидактичних і методичних